

האשה נקנית פרק ראשון קידושין לו.

עין משפט נר מצוה

שצב א מיי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
לפון קב טו"ש ע"ד סי'
קפ טפ"ד י'
שצד ב ג מיי ט"ט טור
ש"ע ט"ט ט"ט ט'
ד נמיי פ"ד מהל' מפילין
ה"ל"א טו"ש"ע א"ח סי' ט'
טפ"ד ט'
שצה ה מיי פ"ג מהל'
מעשה הקבצנות
הל' ט סמג עין קפג:
שצו ו מיי ט"ט ט"ט
הלכה טו:
שצז ז מיי פ"ט מהל'
ביאת מקדש הלכה
ז:
שצח ח מיי פ"ג מהל'
סוטה הלכה טו
ופ"ט מהלכות מעשה
הקבצנות הלכה טו:
שצט ט מיי פ"ט
מהלכות מעשה
הקבצנות הלכה טו ופ"ח
מהל' מורות הלכה ז:

אי לאו ג"ש ה"א הפסיק הענין. וא"ת היכי תיסק אדעמיך למימר
הכי הא מפיקין לעיל (דף לה:) מפאת"ה שאינה צביל משחית ולא
אמר דקרחה שכתוב צפרשה ראשונה קודם כל משחית הפסיק הענין
לפאת זקן וכ"ש דקאי אקרחה שהיא ראשונה צפרשה (ט) קרובה יותר
לזני אהרן דכתיב צפרשה ועוד קשה
דמ"ק דמתניתין היכי פליג אקרחה
דקאמר במתני' חוץ מזל תקיף וכל
משחית ולא קאמר וכל יקרוה והא
פיליו (ט) מפאת אמר לעיל דקאי לזני
אהרן כ"ש דקאי אקרחה דקרובה
לזני אהרן וי"ל דקד"ח דגבי קרחה
לדע"ג שהיא קרובה לזני אהרן
הפסיק הענין משום דכתיב (דברים יד)
כי עם קדוש אתה דמכרה נשים ואפילו
בישראל ויפרש בגמרא ללך הפסיק
הענין: **אם** בן איבתוב קרחה.
פי' ולתן את האמור של זה קרה הוא
מפיק נזנו מלניו ואי משום לריבה
בהו מנזות ימירות און לנו לחלק מנזה
אחת שאנו מוצאין צהננים ובישראל
צהדיל דודאי גוף המנזה לא היינו
לומדים אצל פירוש המנזה גמרי שפיר
מהדלי: **תפילין** גופיהו מהבא
גמרינן להו. וא"ת ומה צכך מ"מ
וילף קרחה מתפילין דלון ג"ש למתאסא?
ונימא מה תפילין נשים פטורות הי"ו
גבי קרחה וי"ל דשמא לא נגמרה
ג"ש אלא לאשמעוין מקום הנחת
תפילין וקשה להר"ס אמאי אין מניחין
תפילין צבל הראש כי הימי דקאמר
קרחה צבל הראש ושמא להכי מהני
האי זין עיינס דהוה מזי למכתב
צראשיט ואע"ג דגבי קרחה כתיב
זין עיינס ואפ"ה קרחה צבל הראש
וי"ל דליגמר ג"ש נכתב:

אחת היא. משמעו שהיה זין צד זין ככלי: **מזני** אהרן. דכתיב
(ויקרא כה) לא יקרוה קרחה צפרשה גבי אמור אל הכהנים: **דני**
כתיב קרא. בני אהרן: נשוק קרא. מהך ג"ש גבי ישראל: **צראש.**
האמור אלכ כהנים מה ת"ל דלפי שנאמר בישראל זין עיינס משמע
סמוך לפדחת: **ומה** להן. ציראל
על מה דהתם כתיב למת: א"כ. דלהך
מילתא לחודה אמר: **נפשו.** צמרויהו
קרח מאי קרחה הוה ליה כג"ש יתירה
למידעש נמי הא: **ספילין** גופיהו מהבא
גמירי. כלומר היא ג"ש זין עיינס
מיציעי ליה למגמר מקום תפילין
מהבא ללך תימא זין (ט) עיינס משם
דהיינו על פדחתו אלא יליף מנין
עיינס דקרחה דמקום שער דבלאו
מקום שער לא משכתת קרחה והיינו
למעלה מפדחתו: **ויזן** לאזני וזין
לרצא. דנפקא להו פטורה דנשים
מקרא אחריתא זנים אתם מאי דנשי
ציה: **וכ"ס** סגלי הוה דמקרו זני.
כשאין צהס אלא שנות הוה דמיקרו
זנים אכל כשהס רשעים לית צהו
הימנותא לא מקרו זנים: **משחיתים.**
דהיינו עבודה זרה דכתיב (דברים ז)
פן משחיתון ועשייתם פסל וגו':
זני מעליא לא מקרו. עוד לעולם:
ס"ש. דהדרי מקרו זני אל חי ע"י
תשובה: **בתני** גופיהו כו'.
אינה סומכת ואינה מניפה ואינה מגשת
מנחה ואפילו היא כהנת אין העבודה
כשרה צה להגיש מנחה צקרן
מעבידת דרומית כמשפטה דמנין לה
צפ"צ דסוטה (דף יד): ואינה קומלת
ומקרתא ואינה מולקת עוף ואינה
מקבלת דם ואינה מזה דם מטאת
העוף חוץ מסוטה ומירה שהם מניפות
מנחתן צעלמן זין כהנות זין ישראליות
שמנחתן טעונה תנופה צצעלים וצגמ'
ליף לה: **גמ'** אל זני ישראל
דויקרא וכתיב צההו ענינא וסמך
ידו: דבר אל זני ישראל והניף.
צלו את אהרן המוקריב את זבח
צלמינו דכתיב צההו ענינא (ט) וניף:
הקריב אותם. מהאי קרא נפקא לן
הגשה צפ"צ דסוטה (ס"ז): **איסק**
מליקה להקטרה. והא מעיטנא
נשים מוהקטירו אותו זני אהרן:
ה"ג

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הקבלות
וד"ה סוף הד"ה:

תורה אור השלם

1. גנים אהם לין
אלהיכם לא תתגודו
ולא תשימו קרחה בין
עייניכם למת:
2. דברים יד א
כי איל עמי אותי לא
ידעו גנים סבלים המה
ולא נבונים המה חכמים
המה להקדש ולהקריב אל
ד' רימורו דב
3. ויאמר אשתיהר בני
מהם יצאה מה
אחריהם כי דור תהפכת
המה גנים לא אמן בם:
דברים לב כ
4. הו גיו חטא עם כפד
עון זרע מרעים גנים
משחיתים עובו את ד'
נאצו את קדושת ישראל
גורו אחר: ישעיהו א ד
5. והיה הספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימך ולא יספר ויהיה
במקום אשר יאמר להם
לא נעמי אתם אומר להם
בני אל ד': יחזקאל ב א
6. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אדם כי
יקריב מבם קרבן ל' מן
התבונה מן הקבר ומן
הצאן תקריבו את
קרבניהם: ויקרא א ב
7. וסמך ידו על ראש
העולה ויגדלה לו לכפר
עליה:
8. דבר אל בני ישראל
לאמר הקריב את זבח
קרבנו ל' מנזב שלמי:
דיו תביאנה את אשי י'
את החלב על התוק
אוינו ותקפה לפני:
ויקרא ז כט-ל
9. וזאת תורת המנחה
הקריב אתה בני אהרן
לפני ד' אל בני המנחה:
ויקרא ז ו
10. והביאה אל בני
אהרן המנחה וקריב
משם מלא קמצו
מלאתה ומשנתה על פל
לבנתה והקטיר הבחן
את אוקרה המנחה
אשה ריח ניחח ל':
ויקרא ב ב
11. והקטירו אותו בני
אהרן והמנחה על
העלה אשר על הצעיר אשר על האש אשר על המנחה וקריב את
ראשו והקטיר המנחה ונמצה דמו על קר המנחה ויקרא א טו
12. והקטירו הבחן אל המנחה וקריב את
הבנהים את הים וירקו את הים על המנחה ויקרא א א

הסמיכות והתנופות וההגשות
נראה
ואלך מיירי (ט) צהננים ואמו קראי צגמ'
למעוטי כהנות אכל סמיכות ותנופות
איירי בישראל:
הקבלות והאות. והולכה
וחיקה לא קמני
דהולכה צבלה קבלה? שהרי מן והקריב
הכהן נפקא כמו קבלה וחיקה צבל
הזאה (ט) וא"ת אמאי איצטריך קרא
צגמרא למעוטי נשים מיופק ליה
דכולהו מ"ע שהמון גמרא הוה שהרי
אינן נוהגות אלא ציוס (ט) דכתיב (ויקרא ז)
ציוס וזמו להקריב קרבניהם וי"ל
דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו
ולמפסק קריב נשים דלוי לאו קרא
לא הוה ידעינן שפעבודה פסולה
צנה? להכי איצטריך קרא למעוטי
למימר דמחללי עבודה ועבדתן
פסולה מיהו מסמיכה קשה? אמאי
איצטריך קרא למעוטינהו דהא עבודה
לא אחלל צהכי כלומר צלא סמיכה
נמי אין הקריב פסול צכך (ט) ואס נעשה
סמיכה צנשים לא מופסק קרבן
צצכך (ט) וי"ל דמ"מ איצטריך קרא
למעוטי דקד"ח משום דכתיב וסמך
ושחט אימקש סמיכה לשחיטה (ט) מה
שחיטה כשרה צנשים דמתנן צזמיס
(דף לה): ומיימי צשמעתא קמייתא
לשחיטת מולין (דף צ): כל הפסולין
ששחטו שחיטתן כשרה לשחיטה
כשרה צזרים וצנשים וכו' אף

היינו צהננים ובישראל
צהדיל דודאי גוף המנזה לא היינו
לומדים אצל פירוש המנזה גמרי שפיר
מהדלי: **תפילין** גופיהו מהבא
גמרינן להו. וא"ת ומה צכך מ"מ
וילף קרחה מתפילין דלון ג"ש למתאסא?
ונימא מה תפילין נשים פטורות הי"ו
גבי קרחה וי"ל דשמא לא נגמרה
ג"ש אלא לאשמעוין מקום הנחת
תפילין וקשה להר"ס אמאי אין מניחין
תפילין צבל הראש כי הימי דקאמר
קרחה צבל הראש ושמא להכי מהני
האי זין עיינס דהוה מזי למכתב
צראשיט ואע"ג דגבי קרחה כתיב
זין עיינס ואפ"ה קרחה צבל הראש
וי"ל דליגמר ג"ש נכתב:
הסמיכות והתנופות וההגשות
נראה
ואלך מיירי (ט) צהננים ואמו קראי צגמ'
למעוטי כהנות אכל סמיכות ותנופות
איירי בישראל:
הקבלות והאות. והולכה
וחיקה לא קמני
דהולכה צבלה קבלה? שהרי מן והקריב
הכהן נפקא כמו קבלה וחיקה צבל
הזאה (ט) וא"ת אמאי איצטריך קרא
צגמרא למעוטי נשים מיופק ליה
דכולהו מ"ע שהמון גמרא הוה שהרי
אינן נוהגות אלא ציוס (ט) דכתיב (ויקרא ז)
ציוס וזמו להקריב קרבניהם וי"ל
דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו
ולמפסק קריב נשים דלוי לאו קרא
לא הוה ידעינן שפעבודה פסולה
צנה? להכי איצטריך קרא למעוטי
למימר דמחללי עבודה ועבדתן
פסולה מיהו מסמיכה קשה? אמאי
איצטריך קרא למעוטינהו דהא עבודה
לא אחלל צהכי כלומר צלא סמיכה
נמי אין הקריב פסול צכך (ט) ואס נעשה
סמיכה צנשים לא מופסק קרבן
צצכך (ט) וי"ל דמ"מ איצטריך קרא
למעוטי דקד"ח משום דכתיב וסמך
ושחט אימקש סמיכה לשחיטה (ט) מה
שחיטה כשרה צנשים דמתנן צזמיס
(דף לה): ומיימי צשמעתא קמייתא
לשחיטת מולין (דף צ): כל הפסולין
ששחטו שחיטתן כשרה לשחיטה
כשרה צזרים וצנשים וכו' אף

בני סכלים המה ואומר **בנים** לא אמון בם ואומר **בנים** מרעים **בנים** משחיתים ואומר **בנים** במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותיהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אמון בם וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם אל חי: **בתני** הסמיכות והתנופות וההגשות והקמיות והמליקות והקבלות והאות נהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת (ט) סוטה (ט) וניזרה שהן מניפות: **גמ'** סמיכות דכתיב (דבר אל בני ישראל יוסמך (ט) בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות: **תנופות:** (ט) דבר אל בני ישראל והניף (ט) בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות: **תנופות:** דכתיב (ט) וזאת תורת המנחה הקריב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: **קמיות:** דכתיב (ט) והביאה אל בני אהרן וקמין בני אהרן ולא בנות אהרן: **הקמיות:** דכתיב (ט) והקטירו אותו בני מליקה להקטרה: **הקבלות:** דכתיב (ט) והקריבו בני אהרן ואמר מר

בני סכלים המה ואומר **בנים** לא אמון בם ואומר **בנים** מרעים **בנים** משחיתים ואומר **בנים** במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותיהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אמון בם וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם אל חי: **בתני** הסמיכות והתנופות וההגשות והקמיות והמליקות והקבלות והאות נהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת (ט) סוטה (ט) וניזרה שהן מניפות: **גמ'** סמיכות דכתיב (דבר אל בני ישראל יוסמך (ט) בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות: **תנופות:** (ט) דבר אל בני ישראל והניף (ט) בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות: **תנופות:** דכתיב (ט) וזאת תורת המנחה הקריב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: **קמיות:** דכתיב (ט) והקטירו אותו בני מליקה להקטרה: **הקבלות:** דכתיב (ט) והקריבו בני אהרן ואמר מר

ה"ג
2 בני סכלים המה ואומר **בנים** לא אמון בם ואומר **בנים** מרעים **בנים** משחיתים ואומר **בנים** במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותיהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אמון בם וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם אל חי: **בתני** הסמיכות והתנופות וההגשות והקמיות והמליקות והקבלות והאות נהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת (ט) סוטה (ט) וניזרה שהן מניפות: **גמ'** סמיכות דכתיב (דבר אל בני ישראל יוסמך (ט) בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות: **תנופות:** (ט) דבר אל בני ישראל והניף (ט) בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות: **תנופות:** דכתיב (ט) וזאת תורת המנחה הקריב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: **קמיות:** דכתיב (ט) והקטירו אותו בני מליקה להקטרה: **הקבלות:** דכתיב (ט) והקריבו בני אהרן ואמר מר